

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 23 (868).

30 вересня 1966 р.

Ціна 2 коп.

ЦЬОГО ВИМАГАЄ ЖИТТЯ!

НЕДАВНО в пресі було опубліковано виклад Постанови Центрального комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР про заходи по поліпшенню підготовки спеціалістів та удосконаленню керівництва вищою і середньою спеціальною освітою в країні.

Ця постанова викликана самим життям. Вона

зустрінута студентами, викладачами та вченими нашого університету з великим задоволенням. До редакції надходять листи, в яких схвалюється Постанова і вносяться пропозиції, спрямовані на поліпшення підготовки спеціалістів в нашому університеті.

Сьогодні ми публікуємо два таких листи.

ПРОЧИТАВШИ Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по поліпшенню підготовки спеціалістів та удосконаленню керівництва вищою і середньою спеціальною освітою в країні», ми подумали: «А що слід було б зробити в справі поліпшення підготовки спеціалістів, учителів мови та літератури, в нашому університеті на філологічному факультеті?» Ось на це питання нам би й хотілося коротко відповісти.

У Постанові цілком справедливо сконстатована наявність багатьох недоробок у навчальній та виховній роботі вищої школи, які спостерігаються і на нашому факультеті. Конкретно і докладно про ці недоробки і шляхи усунення їх ми безумовно будемо говорити і на партійних зборах, і на засіданнях кафедр, і на засіданні вченої ради. У нашому дописі ми висловимо тільки деякі свої пропозиції й побажання.

Зараз наші студенти п'ятого курсу відбувають стажерську педагогічну практику в школах міст Котовська і Балти. Цілком природно виникає питання: «Що школи цих міст є найкращими в нашій області, укомплектовані

найдосвідченішими учителями, під керівництвом яких студенти-випускники мають відбувати свою останню педагогічну практику?» Ми в цьому дуже сумніваємося. В світлі Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР ми безумовно повинні мати базові школи і в Одесі, і в районах нашої області, в яких би і вчилися педагогічної

**ВІД РОЗМОВ—
ДО ДІЛА!**

майстерності наші студенти. Про це вже не один раз говорилося, а тепер настає час від розмов перейти до діла.

У Постанові запропоновано розробити й здійснити заходи по широкому залученню студентів до наукової роботи. За наукові дослідження кращим студентам будуть присуджені медалі. Скажемо одверто, що на філологічному факультеті робота наукових студентських гуртків за останні два роки помітно підупала. І це пояснюється, на нашу думку, голов-

ним чиним тим, що не тільки нема де провести засідання студентського наукового гуртка, нема де провести консультацію, навіть поговорити з одним студентом. Адже в нашому приміщенні заняття проводяться «денно іночно», в три зміни! Отже, філологічному факультетові потрібно надати «життєвий простір» і в цьому вже навчальному році.

І нарешті, ми не можемо обійти ще одного дуже болючого питання. Науковий робітник не може продуктивно працювати, коли він не бачить результатів своєї праці. А за останні два-три роки питання друку наукових праць, посібників для студентів стало особливо гостро. Частково це зв'язано і з тим, що колишню університетську друкарню зроблено цехом міської друкарні. А чи не можна було б у світлі Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР зняти цю вивісочку й поновити стару — «Друкарня Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені І. І. Мечникова»? Думається, що можна і треба. Це було б цілком справедливо, логічно і практично.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

НАШІ МОЖЛИВОСТІ

ПОСТАНОВУ ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про заходи по поліпшенню підготовки спеціалістів і удосконаленню керівництва вищою і середньою спеціальною освітою в країні» з задоволенням зустрінуто всім радянським народом, великою армією студентів і викладачів вищої школи.

Як невеличку ілюстрацію до цієї Постанови, за принципом «і в краплині — море видно», нам хотілось би розповісти про деякі результати і перспективи роботи університетської проблемної лабораторії інженерної геології (ЛІГ) узбережжя моря і водосховищ.

Створена в 1960 році проблемна лабораторія спочатку містилась в двох невеличких кімнатках головного корпусу. Тепер у розпорядженні ЛІГ невеличке, але окреме зручне приміщення поблизу геолого-географічного та біологічного факультетів, в якому розмістились ґрунтова лабораторія, хвильовий лоток, службові кабінети. Є науково-дослідне судно «Мечников».

Колектив лігівців, займаючись

теоретичними проблемами, в той же час вирішує і практичні завдання. Влітку 1966 р. експедиція ЛІГ за завданням проектувальників «Укргідропроєкту» досліджувала дно і береги майбутнього Канівського «моря». В 1965 році з допомогою ЛІГ було розвідано і розпочато експлуатацію «Одеської банки». Економія від цього заходу перевищила всі затрати на утримання ЛІГ за п'ять років...

Всі проблеми, які розробляє ЛІГ, одержали б своє вирішення набагато раніше, ніж це намічається тепер, коли б у дослідженнях ЛІГ брав участь більш значний колектив учених.

Зараз активну участь в дослідженнях бере кафедра геології — її завідувачий професор І. Я. Яцько, доценти Л. І. Пазюк та Н. В. Ізмайлова. Доцент Пазюк зі своїми співробітниками — Н. І. Ричковською, Г. П. Ричковською, В. П. Шуруповим третій рік підряд проводить важкі і складні польові роботи з морської теми і виконує великий обсяг камеральних робіт.

Тісні контакти і відоме «взаємо-

проникнення» робіт кафедри геології і ЛІГ в морські геологічні дослідження виявилися досить вдалим. Але на геолого-географічному факультеті є ще дві кафедри і близько 30 кваліфікованих викладачів, які б могли краще використовувати можливості наукової бази лабораторії.

І мова йде не лише про співдружність з кафедрами геолого-географічного факультету. Хороший хвильовий лоток, який є у лабораторії, могла б використовувати кафедра механіко-математичного факультету. В роботах з аналогової теми доцільна участь обчислювального центру.

Науково-дослідне судно «Мечников» вже й за віком, і за своїми морехідними якостями не може задовольнити потреби лабораторії та факультету. Необхідне нове, більше судно.

Ось ці науково-організаційні проблеми і хвилюють молодий колектив ЛІГ.

Л. РОЗОВСЬКИЙ,
науковий керівник ЛІГ, доктор геолого-мінералогічних наук.

Рішенням партійного комітету університету на ДОШКУ ПОШАНИ заносяться:

СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівники В. НЕМЧЕНКО та П. ВОРОБЕЙ). Працюючи в колгоспі імені Благоева (с. Благоево Комінтернівського району), вони СИСТЕМАТИЧНО ПЕРЕВИКОНУЮТЬ НОРМИ на збиранні овочів та винограду.

СТУДЕНТИ ЧЕТВЕРТОГО КУРСУ МЕХАНІКО-МАТЕМАТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівники Б. РУХЛІН та П. КИРИКЕША). Студенти цього курсу, працюючи в радгоспі імені Кірова (Комінтернівський район), СИСТЕМАТИЧНО ПЕРЕВИКОНУЮТЬ НОРМУ.

СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ (українське відділення) ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ (керівник К. ДАНИЛКО). На збиранні винограду в колгоспі «Прогрес» (с. Кам'янка Ізмайльського району) студенти 3 ДНЯ НА ДЕНЬ ПЕРЕВИКОНУЮТЬ ВСТАНОВЛЕНУ НОРМУ.

СТУДЕНТИ НІМЕЦЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНИХ МОВ (керівники Б. НИЖЕГОРОДОВ та А. ПРОДИРАЙЛО). Працюючи в колгоспі імені ХХ парт'їзду (с. Зоріно Комінтернівського району), студенти цього відділення ВІДЗНАЧИЛИСЯ ДРУЖНОЮ РОБОТОЮ ВИСОКОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПРАЦІ.

СТУДЕНТИ ТРЕТЬОГО КУРСУ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ РАІСА ЖИФАРСЬКА, МИКОЛА КОРОТЄЄВ ТА АНАТОЛІЙ ПУСТОВОЙТЕНКО. На виноградниках колгоспу «Перемога Жовтня» (с. Кубанка Комінтернівського району) КОЖЕН З НИХ ЩОДЕННО ЗБИРАЄ ПОНАД 650 КІЛОГРАМІВ ВІНОГРАДУ.

СТУДЕНТ ПЕРШОГО КУРСУ (російське відділення) ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ЮРІЙ СИСІН. Працюючи на збиранні фруктів в саду радгоспу імені Кірова (с. Кислиці Ізмайльського району), ЩОДЕННО ВИКОНУЄ ДВІ НОРМИ.

СТУДЕНТКА ПЕРШОГО КУРСУ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ВІРА СТОРОЖУК. На виноградниках колгоспу імені Войкова (с. Яків-хутір Комінтернівського району) вона СИСТЕМАТИЧНО ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ ВИСОКОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПРАЦІ.

ІДЕ ЗБІР ВІНОГРАДУ.

ГАРЯЧІ ДНІ

ДРУГИЙ РЕПОРТАЖ З ЛАНІВ КОМІНТЕРНІВСЬКОГО РАЙОНУ

ТРИ дні знадобилося нам, щоб знову об'їхати поля Комінтернівського району, на яких продовжують трудитися студенти університету. І ті, хто бачив ці поля на початку вересня, — зараз не впізнає їх. Майже зібрана кукурудза, знято плоди з фруктових дерев, на великих площах зібрано виноград. Все це разом з колгоспниками і трудівниками радгоспів зробили і наші студенти.

Завершується їх польова сесія, їх перебування на сільськогосподарських роботах. Але і досі працюють вони з повним напруженням сил, і досі намагаються відмінно справитись з покладеною на них державною справою — допомогти трудівникам соціалістичних полів у збиранні багатого урожаю.

СТУДЕНТИ-БІОЛОГИ другого курсу працюють у двох колгоспах — імені Мічуріна (села Дмитрівка та Бутівка) та імені Суворова (село Любополь). І де б ми їх не заставали: на току чи на винограднику — всюди вони зустрічали нас посмішкою, жартами і жадібним розпитуванням, які новини в університеті, як працюють студенти інших курсів і факультетів.

Так було і на винограднику колгоспу імені Суворова. Відповівши на питання студентів-біологів, ми зацікавилися, а де ж їх керівник. В силу ряду причин тут керівника не виявилось. Але на роботі це зовсім не позначилося. Студенти самі обрали з свого середовища керівника — Анатолія Штанько. І його слово тут найавторитетніше.

Відмінно працюють під керівництвом комсомольця А. Штанько біологи-другокурсники. Норма безумовно виконується. Особливо відзначилися вони, коли працювали в саду. Виконували майже два денних завдання на збиранні фруктів. Приклад працьовитості показували Рая Половинчук, Оля Мілько, Ганна Безугла. На цих дівчат і рівняються тут всі.

В минулому репортажі ми вже розповідали про те, як працюють в колгоспі імені Чапаєва (с. Візирка) студенти факультету іноземних мов (частина третього курсу німецького відділення та четвертий курс англійського). В ньому ми наводили слова керівника ін'язівців:

— Якщо так піде й далі, то на-

ша група складе трудовий екзамін на «відмінно».

Що ж, слова ці справджуються. Ін'язівці працюють дружно, охоче, всі перевиконують норму. «Відмінно» — таку оцінку їх праці дають колгоспники.

Село Сичавка. Колгосп імені Щорса. Тут живуть і працюють студенти-юристи. Загорілі, веселі, вони обідали, коли ми до них приїхали. Прямо скажемо, апетит у них завидний, проте й працюють вони добре.

Керівники юристів Леонід Іванович Нагерняк та Євген Васильович Додін задоволені першокурсниками.

— Норму виконують майже всі, — розповідають вони, — роботою нашою і на току, і на винограднику колгоспники задоволені. Особливо добре трудяться Василь Афонін та Михайло Конопланський...

ПРОЩАЄМОСЯ з юристами. Наш швидкий мікроавтобус, яким керує невтомний, досвідчений водій Анатолій Уманець, вже мчить польовою дорогою до села Зоріно. Тут на виноградниках колгоспу імені ХХ партз'їзду під керівництвом Бориса Інокентійовича Нижегородова та Абрама Михайловича Продирайла працюють майже всі студенти німецького відділення факультету іноземних мов. Особливо добре працюють студенти Хімич, Сень, Затараханний, Генул, Кучер, Кирильчук. І цей перелік можна було б продовжити й далі. Трудяться ін'язівці відмінно, так, що зібраний ними виноград не встигають вивозити. І довелося керівникам колгоспу тут же, на місці, налагоджувати обробіток ягід, вижимати виноградний сік.

Село Каїри. Тут ми зустрілися з давніми знайомими — студентами третьої групи першого курсу українського відділення філологічного факультету. Студенти цієї групи рішенням парткому занесені на Дошку пошани. Радує те, що група не знизила темпів, і досі працює дружно, чітко, і їх новому керівникові Володиміру Олександровичу Єрьоменку залишається тільки сказати:

— Все без змін, все — відмінно!

Але чимало змін відбулося у студентів першого курсу біологічного факультету, які працюють в

колгоспі імені Войкова (с. Яківхутір). В газеті вже повідомлялося, що деякі студенти тут унікальні роботи, а окремі працювали в півсилі.

Тепер де-позаду. Новий керівник групи Олександр Михайлович Михальченко явних «сачків» назвати не може. Не стало їх. Але є такі, на яких повинні рівнятися всі. Це студенти Максименко, Панченко, Єрмолейко та особливо Віра Сторожук. Вона систематично виконує 1,5 і більше норми.

З'явилися передовики і в іншій групі біологів-першокурсників (в тій, яка розмістилася в селі Ульянівка). Їх тут чимало — всі хлопці, а також дівчата Красовська, Маринич, Бреслер, Мазуренко, Коваль, Крюкова та інші. Правда, є тут і такі, які ледве справляються з нормою. Керівник групи Олена

Василівна Дойниченко зуміла налагодити товариську взаємодопомогу. Ніхто не йде з виноградника, поки денне завдання групи не виконано. Думається, що почуття дружби, товариства, що зародилося на колгоспних полях, хлопці і дівчата принесуть в рідний університет. І це не раз допоможе їм в навчанні, в нелегкому студентському житті.

ВУЗЬКА, пряма як стріла польова дорога в'ється між двома смарагдовими килимами озимини. Веде ця дорога на виноградник колгоспу імені Шевченка (с. Калинівка), де працюють студенти-першокурсники англійського відділення факультету іноземних мов. Як правило, всі вони трудяться добре, особливо Соломко, Брагіна, Заєць, Жаборюк, Сомова. Але, на жаль, є тут і такі студенти які недобросовісно працюють, приходять на роботу останніми, а залишають виноградник першими. Ось їх прізвища: Плявіна, Гудим, Кольцова, Колесо́ва, Любченко. Товариші критикували їх в «Бойових листках».

яких вийшло вже три, бесідував з ними керівник — Леонід Петрович Коробков, — але на них це мало впливає. Треба думати, що колектив все ж зуміє вплинути на них якщо не в полі, то, напевно, в ході занять.

Від Калинівки дорога веде нас в Петрівку, де на полях колгоспу імені Ілліча ми знаходимо студентів третього курсу історичного факультету. Ні керівник групи Анатолій Захарович Яровий, ні керівництво колгоспу претензій до істориків не мають. З будь-якими завданнями вони справляються.

Немає претензій і до студентів-істориків другого курсу, які розмістилися в селі Благоєво і працюють в колгоспі імені Благоєва. Навпаки, про їх роботу ми почули багато схвальних відгуків:

— Норми перевиконують.
— Хороший народ, працьовитий.
— Свідомі...

Особливо добре тут працюють комуністи Тимофій Ткаченко та Микола Головатий. На них і рівняється весь курс.

Багато хорошого в цьому колгоспі ми почули і про студентів першого курсу історичного факультету (керівник Степан Кирилович Мельник). Майже всі вони

ДРУЖНА РОБОТА

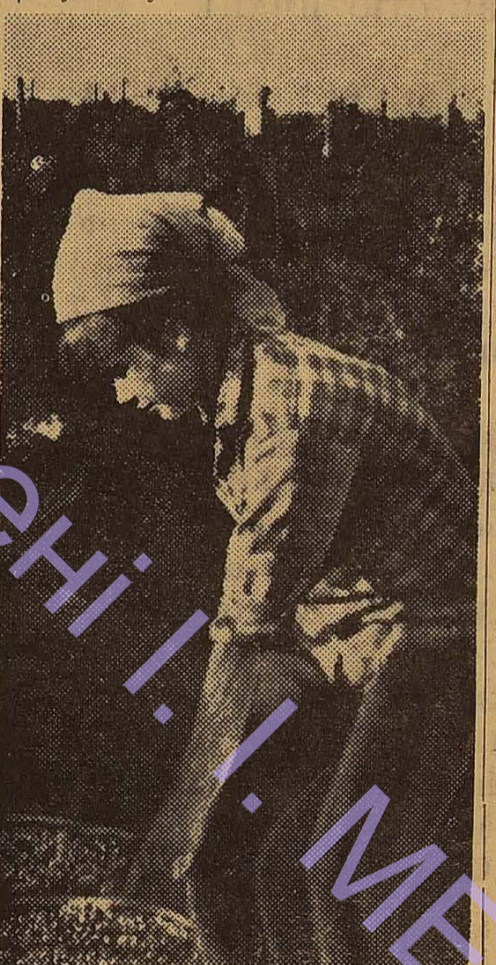
ТРИВАЄ польова сесія і у студентів, які працюють на току, виноградниках і полях колгоспів і радгоспів Білгород-Дністровського району. Як правило, всі студенти трудяться тут з повним напруженням сил, намагаючись якомога краще допомогти трудівникам соціалістичних ланів в збиранні урожаю.

...Село Бикоза. Колгосп імені ХХІІ з'їзду партії. На його полях працюють студенти другого курсу географічного факультету. Тут попереду інших ідуть Оля Дуброва, Фаїна Верясова, Ліда Харченко, Люда Ширяєва, Тамара Гавриленко. Беручи за приклад роботу секретаря комсомольського бюро факультету Петра Осауленка, ці та й інші студенти систематично і успішно виконують денне завдання.

Дружно продовжують працювати і географи-першокурсники в колгоспі імені Суворова (с. Петрівка).

Побували ми вдруге і в селі Широке, де зустрічалися з керів-

никами четвертого курсу хімічного факультету В. Вільшанським та

Н. Зайцем. Вони розповіли, що останнім часом студенти курсу примножили свої успіхи: всі виконують норми на 137—140 процентів. Попереду ідуть такі студенти, як Ігор Чикерда, Лора Антипіна, Олена Шалашвілі, Катя Ярмоленко та Тамара Коваленко.

Відмінно працюють студенти-хіміки і в інших колгоспах району. Перша та друга групи студентів другого курсу хімічного факультету в колгоспі «Червона Зірка» (с. В.-Мар'янівка) зарекомендували себе роботящими людьми. Тут їх допомогою в збиранні урожаю дуже задоволені. Такої ж думки керівництво колгоспу і про хіміків, які працюють на полях колгоспу «Світлий шлях» (с. Марзаліівка).

В розпалі польова сесія. Є всі підстави думати, що студенти завершать її успішно.

НА ЗНІМКУ: студентка третього курсу фізичного факультету **НІНА ЯШКІНА** за збиранням винограду.

В КОЛГОСПІ

СПОЧАТКУ була дорога. Шість годин гуркотіли на стиках рельс колеса поїзда. А ми дивилися у вікна і думали — яким воно буде, наше нове місце. Місце праці. Потім півгодини вилась стрічка шосе, ще хвилини двадцять степової дороги — і 180 кілометрів зробили свою справу: на цілий місяць прощавай, рідна Олесе, здрастуй, колгоспне життя.

Ми, студенти-філологи, приїхали на поля Ізмаїльщини, щоб надати допомогу трудівникам села в збиранні помідорів, винограду, кукурудзи. А урожай нинішнім літом на Ізмаїльщині видався на славу. Консервні комбінати та елеватори ледве встигають приймати дарунки плодучих полів.

В село Саф'яни ми приїхали пізно ввечері. В першу ніч матраци, видані нам, здалися розкіш-

ним ліжком. Далася взнаки втома довгої дороги. Але під ранок холодно стало! Без ковдр, без подушок, без простиралл спалось не дуже добре.

Сьома ранку. Один одного штовхаємо під бік. Просипаємось, в'яло встаємо. Невеличка пробіжка до бочки з водою. Хлюпнувши холодної води на пом'яті обличчя, ми побачили все, чого не могли побачити ввечері. Ми побачили красу. Гладь лиману в голубуватому ранковому тумані, крізь яку пробиваються косі промені сонця. Живописне село, що розкинулось на пагорбках кілометрів в п'яти від нашої бригади. І стало весело. Чорт з ними, з матрацами, набатими солом'ю! Місяць ми будемо дихати свіжим вересневим повітрям, місяць ми будемо умиватися лиманською водою... А труд? До

нього ми звикли. Ми вже збирали і помідори, і виноград, і кавуни...

І ми пішли снідати. Не по стежці, а по траві, покритій росой. В місті такого чуда немає. Хоч вірші пиши...

ШЛЯХ до місця збирання помідорів довжиною у верстув з гаком. Польовий вітер. Сонце. Оголосили норму. Шістьнадцять ящиків на ніс. Ну і що ж? За два попередніх роки студентського життя ми вже встигли стати нелоганими спеціалістами по збиранню помідорів.

До обіду зробили підсумок роботи. По чотири, п'ять ящиків на брата. Мало. За нормою сьогодні вже не поспіти.

Зробили щось схоже на виробничу нараду. Стали вияснити причини. Звалили все на втому, та і в сніданку калорій, так потрібних для виконання норми, явно не вистачало. Обідом теж залишились незадоволені. Ввечері пісні не співали, вірші не читали. Ду-

ХОРОШІ ВРОДИЛИ ЦЬОГО РОКУ КАВУНИ!

працюють не шкодуючи сил, старанно, особливо Валерій Снісаренко, Люба Задирика, Анатолій Поценко, Людмила Ігнатенко, Валентина Ніколаєнко, Володимир Шевченко, Таня Пеньковська. Правда, є серед першокурсників і відстаючі. Про них — Сазонова, Пройдисвіт та Прядко — і йшла мова на комсомольських зборах, які тут відбулися. Товариші ви-

магали — відстаючим крокувати в ногу зі всім курсом, домогтися, щоб всі без винятку виконували норму.

В КОЛГОСПІ імені Димитрова (села Нижній Куяльник та Верхній Куяльник) працюють перша (керівник Микола Григорович Оріненко) та друга (керівник Петро Семенович Столяр) групи третього курсу механіко-математичного факультету. Трудяться математики на совість і заслуговують похвали. Кращий серед них Валерій Гребьонкін. Він комуніст, недавно повернувся з армії, і працює так, що любо подивитися. За його прикладом відмінно трудяться і останні.

І досі добре працюють всі групи першокурсників-математиків (села Олександрівка, Ротмістрівка, Павлівка, Сазонівка).

Важче, ніж іншим, п'ятій групі першокурсників. Керівництво колгоспу імені Леніна зробило не все, що в його можливостях, для створення нормальних побутових умов студентам, але керівник групи Олена Олексіївна Фролова зуміла згуртувати колектив і особистим прикладом захопила його старанною роботою.

Про третьокурсників-біологів,

які працюють в колгоспі «Перемога Жовтня» (с. Кубанка), ми вже розповідали в минулому репортажі. Рішенням парткому і вони занесені на Дошку пошани.

Зараз третьокурсники працюють на винограднику. І як працюють! Ось Раїса Жифарська. В день вона збирає 700 кг винограду, а в той день, коли ми з нею зустрілися, вона збрала 850 кг винограду! А Микола Коротєєв? Він збирає за день 700—750 кг, 600—650 кг за день — ось показник Анатолія Пустовойтенка. Не на багато відстають від них інші студенти. Молодці, біологи-третьокурсники!

ВЖЕ сутеніло, коли ми в'їхали в село Благодатне. Розшукали студентів-біологів першокурсників. Живуть вони в будинку з великою саморобною жартівливою вивіскою «Готель Селена». Керівник першокурсників С. Вліштейн розповідає:

— Працюють всі добре. Колгоспники артілі імені Дзержинського одногосно заявляють, що студенти здорово їм допомогли. І така оцінка радує.

Ранком наступного дня ми потрапили в радгосп імені Свердлова (с. Свердлово). Тут трудиться

друга група біологів-четвертокурсників на чолі з Владленом Миколайовичем Тоцьким. Керівництво колгоспу використовувало студентів на різних роботах. І скрізь їх хвалили. Зараз біологи зайняті збиранням винограду. І тут їх супроводжує успіх.

— В цьому чимала заслуга, — говорять студенти, — і нашої Світлани Лабунської.

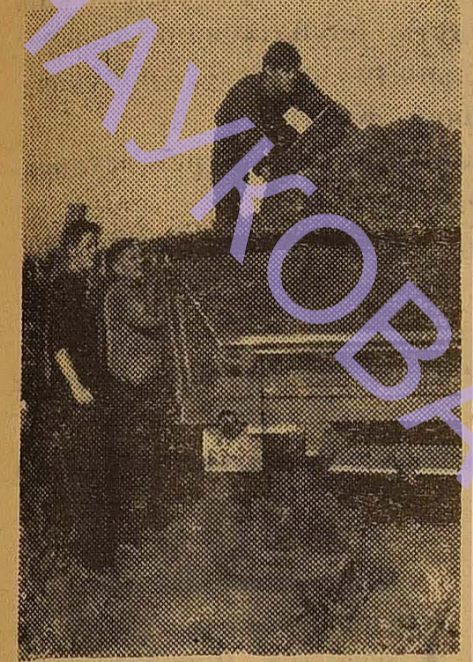
Світлана не працює в полі. З ранку до вечора вона біля плити. Готує товаришам їжу. Смачну, поживну, різноманітну, як у непоганому ресторані.

Старанно працюють в цьому ж радгоспі і студенти першої групи четвертого курсу біологів. Попереду за продуктивністю праці тут йдуть Михайлюк, Цуканова, Коханюк та Польщак. Саме з них треба брати приклад таким студентам, як Часник та Монблат. Інакше вони ризкують заслужити недобру славу не лише недбайливих, але людей, яким чуже почуття товариства.

СТУДЕНТИ третього курсу механіко-математичного факультету працюють в колгоспі «Україна» (с. Петрівка). Третя і четверта групи (керівники Володимир Всеволодович Данчев та Микола

НА ТОКУ.

Хлопці вантажать зібраний виноград.

НА ДУНАІ

РАНОК. Тихо несе свої води Дунай, повитий туманом. Навколо нього, купаючи свої віти в його водах, стоять густі ряди верб.

На південний схід від села Кислиці розташований острів. Він — багате царство природи. На ньому ми працюємо.

Ми збираємо помідори, пастернак, виноград. У роботі маємо і своїх маяків. Це — В. Гедерович, В. Бутенко, О. Барська, Д. Дзедзельський, О. Войченко, О. Городецька та багато інших наших товаришів.

А як добре після трудового дня послухати над Дунаєм пісні, вірші, розповіді! Уже стало традицією — ввечері, після робочого дня, слухати дзвінкоголосі пісні Лариси Орехової та Людмили Вечеринської. А з якою насолодою слухаємо ми вірші та гуморески Федора Євдокимовича Ткача, наших читців Наташі Коханської, Нини Маслійчук, власні вірші Жанни Вилегжаниної.

Ось один з віршів Жанни: Я вдихаю терпкий серпанок, Степового повітря хвилю, А за обрієм котиться ранок,

Умиваючись в променях милих,
Я іду по колючих стернях,
По блакитних росяних травах,
А назустріч виходить серпень,

Застилаючи степ туманом.
А назустріч виходить сонце
У солом'яному брилі.
І, мабуть, уперше сьогодні,
Молоді злетять журавлі.
Обпікаючи жовті стерні,

Сонце котиться прямо в жорна
І янтарні утворює зерна,
І симфонії пише мажорні.

Надзвичайно цікаво і корисно проходять робочі дні у нас. Проїде небагато часу і ми знову візьмемося за навчання.

М. ПЕТРОВСЬКИЙ.

ДОБРЕ ПРАЦЮЮТЬ СТУДЕНТИ НА ЗБИРАННІ ОВОЧІВ

мали. І придумали. Хтось з наших дівчат запропонував перейти на самообслуговування. Це значить, що ми стали самостійно готувати собі їжу, замовляти продукти.

На столі з'явилось і сало, і м'ясо, і молоко, і сметана... Здавалось, що кращих від наших дівчат-кухарок немає. І тому, що ми стали виконувати і перевиконувати норми, ми в першу чергу зобов'язані Маші Житник, Людї Городецькій, Ноні Любимській. Це їх фантазія і руки господарок принесли нам як мінімум три рази на день приємність: в снідачок, обід і вечерю.

Тонус загального настрою підвищився. Хлопці почали навіть гонитися. І всі наступні дні ми знали, що раз зробив норму сьогодні — вір в те, що ніщо не перешкодить зробити її завтра.

А на полі вже з'явилися перші ударики. Наташа Цимбал, Валя

Жук, Коля Донець. Та хіба всіх назвеш!

Сонце і вітер... Вони наші постійні супутники. Вони з нами від восьмої ранку і до шостої вечора. Супутники до місяця роботи. Супутники в роботі.

Знову дорога дожиною у верстув з гаком. Обвітрені, брудні, червоно-зелені від помідорів повертаємось додому. Миїмось, чистимось. Коротка вечора. Попереду — «дело было вечером»; делать было нечего». І правда, що робити ввечері, якщо село з клубом за п'ять кілометрів від нас. Там фільми, танці, там молодь. Але ноги ледве носять. Дається взнаки втома. Всіляко намагаємось щось придумати.

Ліниво прощається вечір з ніччю. В селі погасли вогні. Село спить. Сторож нагадує нам про завтрашній день. Так, потрібно спати. Завтра нас знову чекає вітер, сонце, помідори і головне — норма.

ВЕЧІР обіцяв багато приємного — ми готувались відзначити день народження. Як провести його тут, в такій незвичній обстановці? Адже день народження буває один раз на рік... І провели.

В той вечір хлопці збирались довше, ніж раніше. Мились, голились, чистились.

Дівчача половина будинку зустріла нас незвично чистою підлогою і складеними в один ряд столами. На столах — святкова вечора. На підвіконнику — гронки винограду і невідомо як роздобутий бідончик з терпким молодим виноградним вином.

«Виночерпний» Тюрюмін розлив вино в алюмінієві кружки. (Кришталь залишився в Одесі). Всім дісталось по ковтку запашної «перлини степу» — так ми жартома охрестили труд місцевих виноробів. Іменинниця весь час привітно посміхалася. Ще б! День народження. Забринчала гітара, зірвалася враз пісня. Всім було ве-

село. Всі піддалися ритму молодості і веселощів. Винуватниці торжества вручали подарунки — леденці, куплені в місцевому сільпо, диню, принесену з степу, польові квіти, вірші, написані власноручно...

А НА РАНОК знову сонце і вітер. Знову даємо норму. Дівчата збирають помідори. Хлопці — вантажать. Возять помідори до Ізмаїла на консервний. Всі ввійшли в один робочий ритм. За день роботи втомлюємось вже менше. На стільки менше, що ні-ні та й підемо за п'ять кілометрів на місцевий «Олімп». Так називають сільський бетонований «п'ятачок». Танцюємо під звуки гучномовця, дивимось старі кінострічки.

Ні, це все-таки здорово, що ми живемо і трудимось в колгоспі, де є сонце і вітер. І голубуватий серпанок над лиманом...

В. ФІЛАТОВ, С. ХАНЕВИЧ.

Іванович Коряк) працюють як слід. Керівники групи відзначають як кращих таких студентів: Корсунь, Винокурову, Клеп, Тихоненку, Циканову, Полякову, Світлову, Климанову, Гальчинську, Крилевського, Герасимову, Гурмана. І цей список можна було б продовжити далі. Але в п'ятій групі (керівник В. Кирилов) робота багатьох студентів бажає кращого. Особливо неправильно поводи́ла себе студентка Порошина. Вона дозволяла собі не виходити на роботу, а в ті дні, коли Порошина з'являлась серед товаришів, то приносила з собою карти і пропонувала грати в «дурня». Так вона й була байдика, поки керівник групи не запропонував їй залишити колектив, поїхати до Одеси. І це — правильно. Адже колгоспу від неї користі було мало.

Тепер про Порошину повинні сказати своє слово керівники та громадські організації факультету. Думається, що по голівці її не поглядять.

В цей день ми побували і на двох птахофабриках — Новомиколаївській та Сербській. На першій з них працюють математики-першокурсники. З дорученим ділом вони справляються. Хороше, враження про першу групу математиків четвертого курсу склалося у керівництва Сербської птахофабрики.

ВЕЧІР. Пустіють поля. Багатолюдніше стає в сільських клубах. Сюди приходять колгоспники послухати концерт студентської самодіяльності. Тут їх чекають і викладачі університету. Вони читають їм лекції. Декілька разів з доповіддю про міжнародне становище виступав доцент Д. Богуненко. Для колгоспників села Благоево прочитав лекцію «Ленін і революційні традиції Одещини» доцент С. Мельник.

Працю свою, веселу пісню, дзвінке слово агітатора і пропагандиста справ та ідей Комуністичної партії приніс наш університетський колектив на поля Одещини.

